

Dva nestačí

O potřebnosti znalosti cizího jazyka v dnešní době nelze pochybovat. Člověku zpřístupňuje mnohem větší množství informací, přibližuje ho lidem vzdálených zemí a učí ho jiným způsobům myšlení. V dnešní době to u nás ovšem často vypadá tak, že se lidé naučí anglicky – protože angličtina je mezinárodním jazykem, v němž je dostupno nejvíce informací – a myslí si, že ví všechno. Ostatní jazyky s mávnutím ruky opomenou a myslí si, že vypadají chytře, když svou rodnou češtinu zanáší anglickými slovy a vnucují jí nepřirozené obraty. Občas dokonce vzniknou uši drásající hybridy, které nedávají smysl ani v jednom z jazyků – uveďme jako příklad mezi novináři tak oblíbený druhý stupeň přídavného jména spojený se slovy „více“ nebo „méně“, používanými v angličtině u tříslabičných a delších přídavných jmen: méně příjemnější. Nepřijde vám to hrozné?

Čeština je narozdíl od angličtiny ohebný jazyk, ve kterém můžeme slova nápaditě tvarovat ku přesnému vyjádření našich myšlenek. Je skvělý jak pro hudební tvorbu, tak pro vědu.

Vzpomeňte na chemické názvosloví nebo na malebné názvy rostlin a živočichů. Měli bychom si jej vážit a snažit se jej používat co nejlépe, porozumět mu ještě dříve, než začneme usilovně studovat cizí jazyky. Pomůže nám to. Když si takto zameteme před vlastním prahem, můžeme se trochu porozhlédnout po světě. Nejbliže patrně spatříme hlouček amerických či ruských turistů, sem tam Němce, Italy či Francouze. Když se však podíváme pořádně, uvidíme, že i v dalekých zemích, ve kterých jsme nikdy nebyli, mluví pestrými jazyky, jenž mají svůj osobitý půvab a jenž nás mohou naučit něčemu zcela novému - telugštinu s více než 30 pády, čínštinu se svou širokou paletou tónin, hebrejštinu, jediný jazyk, jenž byl oživen po úplném vymření, perštinu, finštinu a mnoho jiných, neméně hodnotných jazyků, čekajících na to, až vezmeme do ruky učebnici, až do přehrávače zasuneme přiložené CD.

A proto říkám: dva nestačí!

Matyáš Kosík, septima Mensa gymnázium Praha